

Viktig og nyttig om spiseforstyrrelser

PUBLISERT 5. januar 2010

spiseforstyrrelser

symptomforståelse
og behandlingsstrategier

Anne Røer | **Spiseforstyrrelser** Symptomforståelse og behandlingsstrategier Gyldendal Akademisk, 2009. 168 sider

Det gledet meg å høre at Anne Røer ville utgi boken sin fra 2006 på ny. Jeg tok igjen frem den gamle utgaven og ble enda mer imponert i dag enn da jeg leste den, den gangen. I dag kan jeg tydeligere se hvordan forfatteren var forut for sin tid. Dagens diskusjoner om transdiagnostikk tok hun opp, og gjorde verdifulle distinksjoner om hva som er primærlidelsen og sekundærlidelsen ved spiseforstyrrelser, og hva denne forståelsen igjen vil bety for behandling. Dette er et svært viktig poeng som kan gjøre forskjellen om man lykkes eller ikke med terapien.

En god bok har blitt enda bedre og enda klokere. Røer har klart å nyttiggjøre seg den siste forskningsutviklingen i nevropsykologi og gjort kapittel 2, som omhandler diagnostisering, enda bedre. Utviklingen av multifamilieterapi-grupper som er ganske nytt i Norge har hun også med, selv om jeg som har jobbet med det selv, kunne ønske meg litt mer dybde her. Det vanlige er å samle opptil åtte familier, mens det litt misvisende står tre eller flere. At det er så mange familier på en gang, gjør en forskjell. Behandlingskapittelet om kognitiv-systemisk terapi er skrevet helt om og blitt mye bedre og mer matnyttig for leseren.

«En god bok har blitt enda bedre og enda klokere. I dag kan jeg se hvordan forfatteren var forut for sin tid»

Boken er skrevet som en håndbok for nyutdannede terapeuter, terapeuter i utdanning og behandlere som trenger mer kunnskap om spiseforstyrrelser. Den er lettlest og fengende med gode illustrasjoner og tydelig metodefokusert. Forfatteren evner å gjøre tungt stoff lett tilgjengelig og oversiktlig. Man får hennes kunnskap opparbeidet over mange år servert på fat. Spesielt bra synes jeg hennes kapittel om familiearbeid er. Her tar hun opp hva som er viktig for å lykkes, hvordan møte familien, forskjellen mellom familierapi og veiledning og alenesamtaler. Fordi stoffet er gjort så tilgjengelig, vil den egne seg for både pasienter og pårørende.

Et eget kapittel er viet fastlegene: hva de bør vite, hvilke prøver som er viktige, og formen på samarbeidet rundt pasientene. Denne boken bør være på ethvert legekantor.

Røer deler boken i to deler: Hva er spiseforstyrrelser? og: hvordan behandle dem? I første del beskriver hun spiseforstyrrelser som en form for kommunikasjon, og videre ser hun på diagnostiseringen før hun avslutningsvis ser på spiseforstyrrelser i et familieperspektiv. Under behandlingsdelen tar hun for seg de største behandlingsretningene: familierapi, narrative og metaforer og kognitivsystemisk terapi. Her savner jeg noe om motivasjonsterapi, som hun faktisk ikke nevner. Dette er vel så mye en holdning som terapi, og forfatteren innehar den definitivt i det hun skriver, men jeg savner noe konkret om motivasjonsterapi, da det er en utbredt og god måte å møte disse pasientene på.

Forfatteren skriver på en god måte om anoreksi og bulimi. Jeg kunne ønsket meg noe mer om overspisingslidelse og overvekt også, men ser forfatterens behov for å begrense temaet. Røer avslutter med viktigheten av eklektisk terapi, og å legge vekt på de forskjellige metodene ut fra hvor pasienten er i utviklingen og i motivasjonen. Hun oppsummerer med et bilde: «Se for deg et puslespill hvor brikkene forandrer seg mens du forsøker å legge dem på plass, og du må legge dem i en spesiell rekkefølge for å lykkes, slik er det å arbeide med spiseforstyrrelser.»

Anmeldt av Torunn Beate Berge

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 47, nummer 1, 2010, side